

Podcasten er sponsoreret af dig og Majdil hos Mobilselskabet Colmy.
Den bedste forbindelse af den, vi har med hinanden.
Du lytter til en podcast fra 24.07.
Jeg kan virkelig følge mig fanget i nogle samtaler om børn nogle gange.
Så har jeg taget ud og havde lige halvånd.
Nu skal jeg i byen og endelig, og Pelle har børnene og alt er planlagt.
Og jeg glæder mig rigtig meget.
Og så kommer jeg hen sted, og så først er den bedste mor.
Han var fattig i mig, og sådan her, på den sorg og hjemnætten.
Og så er jeg faktisk lidt klart til at tage hjem bag efter og sove.
Kærester kommer at gå.
Vindskaber består.
Der er i hvert fald hørt.
Derfor har jeg også altid haft det helt skamfuldt over,
at jeg har mistet mindst lige så mange venner som kærester.
Måske genkender du følelsen af, at vindskaber kan være både
den stærkeste, skrøbliste, bedste og sværeste relation i verden.
Lige nu har jeg f.eks. både gamle venner, jeg håber på at vinde tilbage.
Nogle, jeg helst vil glemme.
Vindskaber, jeg drømmer om, bliver endnu tættere.
Og vennefalskelser i folk, der endnu ikke ved, at din dag skal være min ven.
Derfor har vi lavet denne her podcast.
En slags vindskabsambulance, hvor vi hver uge vil hjælpe dig med dine vindskaber.
Og måske forhåbentlig selv bliver venner undervejs.
Mit navn er Ida Sofia.
Mit navn er Maria Jensen.
Du lytter til 112 for vindskaber.
Velkommen til.
1, 2, 3.
Hej.
Hejsa.
Hej.
Hej.
Hvordan er dit humør i dag?
Først sidst vi var op to, så var du trådenske.
Du havde været udvendt med Simon.
Han ville ikke spise is, han ville kun spise frukost og alt var dårligt.
Men siden der har du jo har fødselsdag, og det tænker jeg kan gå begge vej.
Det kan enten have løftet dit humør helt enormt og giv dig et boost, så du er lidt flyvende.
Eller også kan det have skuffet katastrofalt.
Slad ikke lide op til de forvendinger og drømmene, som du havde, og alle har ligesom været
nederen i den proces.
Ja, det havde du været i.
Så hvor er vi hende?

Jeg er 30 i dag, faktisk mest af alt.

Fordi at det har været en god eller en dårlig fødselsdag?

Det har været en god fødselsdag, synes jeg.

Jeg havde jo faktisk med Willi ikke, jeg har jo altså forventninger til alt, men jeg havde med Willi aftalt mig selv, at jeg ikke skulle have nogle rigtige forventninger til den her fødselsdag.

Jeg har faktisk også været for første gang i mange år, at jeg ikke har holdt noget, altså hvor jeg selv har inviteret og samlet og lavet mad.

Fordi jeg var sådan...

Det har jeg faktisk ikke overskudt til omkring den her fødselsdag, kan jeg mærke.

Jeg blev 33, eller blev 33.

Og det var det samme, da jeg blev 30.

Så var det rigtig fint for mig at blive både 31 og 32.

Og så nu her igen med 33.

Det er 30'erne, jeg har fundet ud af, der frikker mig ud.

Hvorfor?

De gemmer dødsangst.

Hvorfor 30'erne?

Fordi det er særligt nogen, der er 33 og 33, og så igen, 3, 3, 3, 3.

Det er jo det der med en tredje del.

Så præcis en tredje del.

Så jeg var aldrig der 3-teller, og så er jeg sådan...

Nu har jeg levet en tredje del af mit liv.

Fordi du bliver 100?

Ja, ja, ja.

Det er jo bare sådan...

I mit hoved, jeg bliver 100, og nu er jeg levet en tredje del af mit liv.

Og nu skal jeg have hjertebanken og gå og tænke meget over at dø.

Og dø og dø og dø hele tiden.

Okay.

Så derfor var jeg sådan...

Jeg kan ikke overskule at inviterere folk.

Og lave en mulighed.

Jeg har faktisk lidt brug for, at hvis der er nogen, der skal gøre noget for mig, ellers er det også fint nok, at vi bare er hyggøl i sig stille.

Og så tager vi altid til min mor og spiser morgenmad.

Og det gik som altid rigtig hyggeligt.

Og jeg var virkelig en dejlig rolig måde at holde fødselsdag i Påring.

Bare sidde der med min mor, for der er 2.30.

På Båge.

Sidder i under et 3. på Båge, ude i en hage, fulgt med peroner, som jeg ved, du elsker.

Ja, fantastisk.

Og jeg spiser job og tærdæer også noget.

Dejligt.

Og så tog vi hjem til sommerugset, og så tog vi ned på Simons fars og hans kronisk båd.
Og de sådan nogen, ligesom mig, der elsker at få et godt kop hvidvind, vil jeg sige.
Det er ikke et glas.
Man får en bal lige serveret.
Og jeg sad der på kanten af båden og ventet os til, til at regite til hun var sådan...
Skal vi have et lille glas?
Så var jeg sådan, jeg takte, at det skulle vi faktisk meget gerne bage om.
Lige nogen rigtig meget.
Og så kommer de ellers på bordet, de her vine, som de har været i Tyskland, og hente 4 kasser af.
I hvert fald fået over 60 flasker værre sådan.
De har 60 flasker, og båden ved siden af har fået 60 flasker, og så er deres andre vinde på her også.
Det er sådan noget, de gør.
Vind hedder behind bars.
Altså jeg elsker det allerede, der hvor jeg sådan er, det her er så fedt, mand.
Så jeg tænker, at det smager sygt godt.
Kan varmen anbefale, tror jeg, koster 90 kroner per en plads.
Jeg havde ellers indtryk af Simon, hvor sådan en, der aldrig havde været dræk i alkohol.
Det var ikke Simon, jeg drækte med.
Altså Simon var der også, men det var Simon's far og hans kone, jeg sidder drækt med, som er pensionister.
Så jeg holdt faktisk første stemme først, min mor far på 92, og bagefter Simon's pensioneret far og hans kone på en båd.
Det var fuldstændig perfekt.
Måske egentlig også med vilje, at jeg har gjort det første hele tiden, filmer som den yngste.
Men så er de pludselig så kommet at lasse min gode vand, sprangulerende.
Så er han aftalt med at sige mod, at han skulle komme og overraske mig.
Så kommer han ned foran.
Var det en rigtig overraskelse, eller tænkte du, hvornår kommer at lasse?
Nej, altså jeg kan lige så godt være ærlig at sige, at jeg ikke er den bedste til at holde på hemmelighed, og over for mig i hvert fald.
Jeg håber, han holder på mine derude, men altså jeg havde ikke, altså jeg var ikke gået ind i det.
Jeg kunne se de pønne sidde på noget, og jeg var ikke gået ind i, hvad det var.
Jeg vidste bare, at de ville gerne overraske mig, så det var ligesom det.
Så jeg sad der, hvor sådan her gude, hej, og blev uden til, at jeg var bare rigtig glad, at det var vildt sødt.
Og så gik der lidt, så kom der fandme endnu en stor rotgående ned og havnede, så kom Julian, min ven.
Og så var jeg bare sådan, nu er vi her jo alle, det var så perfekt.
Så sad vi ned på den både, og Julian, han var lige så tørste efter Vidvind, så mig selv om det var en sødt,
så vi endte med at sidde og få en lille skid på, mens at lasse og simon de tunnet var handle.
Og så tog mig Julian ud og badet hver efter.
Og jeg havde fået sådan et stort pap-kros med, fuldt med Vidvind op til Randen.
Altså, det var bare helt perfekt, så fik jeg sådan en lille vindsbrandet på.

Så kom jeg ned i sommerhuset, og så kom jeg med min veninde, Katrin, lige kørende på hendes motosykl,

så hun også lige fået været sådan der, hej, hvad skal I aften, så siger man.

Ej?

Ja, og så var hun sådan jerskelig ved at køle, og hun måtte komme tilbage.

Hvor langt er det at komme dig hen fra København?

I Bilsart er det en timstid, men hvis du ud og køber din motosykl, så tror jeg faktisk, at så er vi to halvanden eller sådan noget.

Ej, var det sødt?

Ja, det var vildt sødt.

Og så spiser vi mad og alvor godt, og så havde jeg bare tøbt mig med den i går, og så er det derfor jeg er lidt træt i dag.

Ja.

Jeg er jo meget spændt på en ting, fordi jeg ved jo, du har ønsket, at der er en cykel.

Cyklen har jo for mig at se været rådende til rigtig meget vundt i dit liv, i løbet af de sidste halve år.

Det har altid, og på en eller anden måde har været katalysatere eller motoren for alt uhell.

Der er ligesom at dreje sig rundt om den cykler, og vokset derude fra.

Men der er på en eller anden måde været uhellskærnende.

Og så ved jeg, at du har ønsket dig en cykel, og sidst hvis vi snakket sammen, så sagde du.

Jeg har sagt, at hvis jeg ikke får den, så bliver jeg rigtig dårlig humør, og så synes jeg, at jeg ikke kan have gjort det godt nok.

Og også, hvis han bare siger, at du får nogle penge til at købe en cykel, så synes jeg også, at det er dårligt.

Nu skal han vise, at han køber den cykel.

Jeg havde virkelig billede i hovedet af, at jeg skulle vågne op og komme ud og så stå cyklen der.

Sysisk.

Præcis, ikke.

Så hvad skete der?

Nej, det gjorde den ikke.

Der var ikke. Der så ikke nogen cykel.

Det ville der være lidt.

Hvor det er, da jeg så et gavkortet, så tænkte jeg,

Ja.

Men ved du hvad? Jeg kunne se den mand. Han havde...

Det var et flot gavkort.

For det første...

Han havde gjort ung mand med gavkortet.

Grafisk sidesat op.

Han havde ikke selv lavet det, men det er hans bord, der er rigtig dygtigt til sådan noget.

Men det var jo stadig fint.

Og der var jo et billede af min cykel på gavkortet.

Okay, den må jeg rigtige...

Ja, ja, det er den cykel, jeg skal have.

Så du ved allerede, at det var sådan en fint.

Det jeg var bange for var, at jeg fik et gavkort til en velkort i cykelhandler, og jeg selv skulle i gang med nu igen at opstøve den perfekte cykel. Så han har opstøvet en rigtig sådan en, du drømmer. Han er simpelthen... Det er derfor, at den ikke er færdig endnu. Det er forskellige dele, den skal samles af. Og sådan noget. Det er derfor, den kommer først af at løbe uden. Og så skal han selv samle den for mig. Ja. Det er fandme sødt. Og det er også derfor, at jeg var sådan... Det her er fuldstændig perfekt. Og den er rigtig flot. Det ene ser jeg lidt bange for, som jo er det nye der. Der er Gedebogstyr på. Og det er det der, hvor man virkelig ligger ned og holder nede under. Og der kom jeg ud til at sige, hvilken der vidtingsbrænder der er åbnet i gavkort foran alle. Hvorfor er der Gedebogstyr på? Og så er simpelthen, du har sagt, du ønsker, der er en racercykel, der er Gedebogstyr på. Så jeg siger, okay, men fjernok, så må vi jo bare se, om jeg overlever noget valgbybak igen. Altså for helvede, mand. Men jeg kunne godt mærke, at jeg bare skulle klubbe i, fordi så skulle jeg jo have sagt, at jeg ikke måtte være Gedebogstyr på. Så jeg er til stille. Jeg tror, du bliver så glad for den cykel. Det bliver spændende i hvert fald. Det er sådan rigtig fiksybak faktisk. Altså, der er jo ingen, der bræmser eller noget, og jeg håber, der giver på. Det er en meget ung og smart cykel. Ja, ung og smart. Ja, den er også lidt pink faktisk. Rigtig flot. Det lyder perfekt. Til lykke. Tak, Maria, for det. Jeg synes, det lyder som en vidunderlig dag. Det var en rigtig god dag. Men alt der er skåret skåret med en lille vidtingsbrænder på. 100 procent. Så kan man også stemme sin dødsang slet. Ja, fuldstændig. Så er den der bare endnu mere, når man vågner. Ja, altså, jeg dækker også relativt meget ved at sige. Ej, men verden er skåret bare nogle gange lidt nøjeren, eller lidt hård, eller hvad jeg er i. Så er det bare skønt lige at gå og stemme lige, hvis den er lille...

Fulstændig.

Fulstændig.

Altså, det er tit, at jeg tænker, at jeg står også meget tidligt op, ikke?

Altså, og så klokken...

Altså, jeg kan godt simpelthen lige klokke, at jeg siger 10.30, når jeg har været vågen i 7 timer eller et eller andet.

Så tænker jeg, at kunne man tage...

Skulle man lige drikke en IPA ude i sonen, eller tage lidt svedvind, eller lave nabarol.

Og så kigger jeg på uret, og så er jeg sådan...

Hvem er det, der har skabt de her latterlige sociale regler?

Hvor jeg skal sidde og have det dårligt med mig selv, hvis jeg går ud og gør det nu?

Det er jo for tidligt.

Det er der nogen, der har sagt til mig på et tidspunkt.

Og det kan jeg ikke komme ud over, så jeg skal vente til min i måde med efter 12.

Er det ikke det, jeg ellers var...

Ja, det er jo faktisk rigtigt.

Men er det ikke det, jeg ellers har forholde, at det er sådan her?

Den er vel 14.

Jo, men det kan jeg ikke sige til mig selv, alene.

Ej altså, der skal jeg have en vinde, der er sådan her...

Nu gør vi det skabt.

Hvad siger du til bopper?

Så er han ikke dømmet.

For alvor, hvis bopper også var der, ville jeg få det rigtig dårligt.

Ja, det er nok godt.

Men ja, jeg elsker da også en lille nedevindsbrænderne.

De ser efter de her to graviditeter, og tilhøjende eller amning bag efter i et år eller to.

Hvor jeg simpelthen ikke rigtig har droget noget som helst og hovedet.

Så nu er jeg sådan her, jeg ikke kan drikke, og det er bare dejligt.

Husk at drikke med måde, derud.

Altså, hundet procent, og husk at lavere, og lavere.

Bare ikke gør det.

Det er ikke godt.

Nej, det er emne, som vi skal snakke om i dag.

Det var en besked, som vi fik fra en af hjertet og lytter med,

og som vi bare synes var så på en måde sjov og fint og relaterer bare.

Men også en ret...

Man kan virkelig være på den ene side, på den anden side i den her sag.

Så det elsker vi jo at tage udgangspunkt i.

Og det, som det handler om, det er, at der er en af hjertet og lytter med,

der skal holde en stor rundt fødselsdag.

Og simpelthen overvejer at sætte et forebud op mod, at ens veninder skal snakke om deres børn til den her fest.

Fordi hun synes, det er en parti-dreber, ud over alle grænser,

og at stemningen dør, og det er ikke der, man bliver fuldst og har det sjovest. Og hun er i tvivl om det er færd nok, og i så fald, hvordan hun skal gøre det, om man kan regulere, hvad folk snakker om på den der måde.

Så det skal vi snakke om lidt senere.

Ida, skal vi gå i gang med vores veninde på?

Ja, jeg har jo et spørgsmål i...

Og nu skal jeg...

Og jeg lover fra Lua...

Tag jeg ikke selv et spørgsmål med, Mirja.

Jeg vil sige, at sidste sagde du, jeg lover det var sidste gang.

Og så kan jeg se her på vores nye veninde på et spørgsmål, der står K.H. Sim, og jeg kender ikke andre Sim med små buksaver end din kæreste.

Det er fordi, det er noget, jeg har taget med hjem fra igen.

Og det beklager jeg, men det er fordi, at jeg synes, at det er simpelthen sådan en...

sådan en sjov spørgsmål, som han har spørgsmålet mig om det før.

Jeg har jo svaret for det.

Hvor er det kommet fra?

Det ved jeg ikke. Det er et, han har spørgsmål om.

Jeg har ikke spørgsmål om det.

Altså, jo, det er kommet fra et omklædningsrum på et spørgsmål,

hvor der er en af hans medspillere, der har spørgsmålet ham om det i St. Pauli.

I hans måde, han går rundt og tjekker op på folkfælde.

Er der et rigtigt af forkert spørgsmål?

I hans verden, er der jo.

Han kan ikke forstå, hvis man ikke svaret sammen som ham.

Okay, det er spændende.

Hvordan har du det med det, at der er et rigtigt af forkert for dig?

Jeg er også lidt...

Er I på det sammehold eller er I på hver i os?

Måde at sætte hold.

Jeg vil være vores.

Det kan jeg godt lide.

Okay, men bare dækker jeg mod mig.

Det synes jeg er rart.

Det er det ikke.

Altså, at enten sagde jeg på det en eller denne hold, men jeg er i hvert fald to mennesker.

Men jeg synes, det er sjovt, fordi jeg spørger nu...

Jeg går også rundt og spørger mange folk om lige præcis det her, fordi jeg faktisk virkelig er sådan...

Man kan svare det ene, man kan svare det andet.

Det er to forskellige svar, og det må virkelig også...

Altså, så tænker jeg altid altså...

Hvorfor?

Hvorfor? Og det glæder man sig at høre, når du først har sagt, hvad du...

Jeg tror, du svarte sammen som mig, men jeg ved det ikke.

Okay.

Spørgsmålet, det lyder.

Hvad vil du helst tale allespråk i verden eller kunne tale med dyr?

Ja.

Og så stadig tale din mådesmål, selvfølgelig.

Og alle dyr.

Ja, ja, du kan tale de sprog, du kan allerede nu.

Og så kan du også tale med dyr, eller også kan du også tale resten af alle sprog i verden, ikke?

Alle dyr, man kan tale med.

Ja, alle dyr.

Altså, da jeg så det her spørgsmål, så tænkte jeg mange ting.

Men jeg tænkte...

Udmedelbart, så er der ikke noget i mig sådan personligt i mit hjerte på en eller anden måde, der sådan...

Det her, det vil bare gøre mit liv så fantastisk, jeg har rigtig meget lyst til enten at kunne rejse hverden rundt og snakke med alle på deres afspråk, eller jeg har rigtig meget lyst til at snakke med dyr.

Altså, der er ikke noget af det, der sådan personligt i mig vækker en eller anden stor person eller ledenskab.

Så derfor så måtte jeg ligesom prøve at finde ud af det, ud fra nogle andre faktorer.

Og den faktorer, som kunne give mig noget gejst, det var, hvad kan man blive rige af.

Så jeg tænkte, hvis man kan allespråge hele verden, det tror jeg ikke, man bliver rige af, ikke multimillionær, miljardær, eller sådan noget.

Altså, det tolke, de bliver jo ikke sådan hovedrige på den der måde.

Altså, der er mange mennesker, der kan rege de mange språk, altså, de slår mig ikke som at være verdens riste mennesker.

Så tænker jeg, hvis du er den eneste i verden, der kan tage med dyr, det må der være en økonomie i. Og jeg prøver også ligesom, når jeg rejner ud, hvad er det præcis, vi kan tjende penge på her ved at tale med de her dyr?

Er det noget matchfixing, aftal med de her heste, hvem der løber hurtigst?

Altså, så kan jeg vinde alle de her vedløb, give dem nogle, altså, hvis du løber langsomme an denne her, så får du 17 gulderødder lige så snart denne her, det her løber slut.

Er det ligesom noget andet sådan, hvad kunne det være, hvordan kan man snakke med de her dyr?

Kan man lave nogle aftal, eller skal det bare være et show, altså, er det mig, der rejser rundt og snakker med dyr?

Ja, præcis, altså sådan udsolde, cirkusale, Royal Arena, Marie og snakker med møren, æder koppen, giraftefn, Koala Bjørn, det hele.

Er det to forknus, det dyr, ja?

Kunne du lave?

Koncept, kæmpe koncept, kæmpe koncept.

Vil du rige af?

Ja, altså, så på den måde, så synes jeg, der er nogle flere muligheder, det er et marked, som er uentaget på en måde, der ikke er nogen, der har gået på de stiger før, og jeg vil have det for mig selv.

Så i løbenshule er det sådan, det er ikke et rødt farvand, som de beskriver det som, det er meget grønt, og det kunne jeg godt se en fordel.

Så jeg vil sige dyrne?

Du vil sige dyrne?

Ja.

Okay, okay. Så er du så på Simone sålt?

Nej, er det rigtigt?

Ja.

Fortæl mig om jeg og sargamente.

Simone ville også tale med dyr.

Jeg kan bare starte med at sige, at Simone ville tale med dyr, fordi jeg syntes, han bare var sjovt, tror jeg.

Der var ikke så meget med, at det var bare sådan, hvorfor ville du ikke tale med dyr?

For nogle folk, der kan tale med dyr, det skulle da fucking sygt at kunne tale med dyrne, og så var jeg bare sådan, ja, det kan godt være.

Men for det første, så er det bare fordi man kan tale med dyr, så betyder det jo ikke, at de har noget så alle interessant at sige.

Jeg forestiller mig stadig, at min hun vil sige, at jeg er sulten, jeg er tørst i, jeg skal skide.

Altså, jeg ved ikke, vi ville jo ikke kunne have en samtale på noget niveau andet, hvis jeg taler med en et år i.

Altså, og derfor er jeg sådan, jeg ved ikke, hvad jeg skal bruge det til.

Jeg føler mig, at du har kommunikeret godt allerede det samme, hvis jeg skulle snakke med en hest.

Jeg tror virkelig bare den var sådan, at du ikke sidder og er godt på mig.

Og så ville det vise være sådan, at jeg vil gerne ud og rydde, og så ville det være sådan, når jeg ikke har ikke lyst til det.

Og så ville jeg være sådan, når kan man hvad gøre vi så herfra.

Forstår du hvad mener, og så ville jeg jo, du ville da tænke, jeg ikke kunne gøre,

og min hun, der også er nogle ting, jeg ikke ville bruge mig om, at den skulle fortælle mig, som den har set mig, gør.

Altså, er du klar, hvor grimt du er, når du skider med dem der?

Altså, sådan, er du egentlig ikke sød og fucking luk deran, når du går på toalettet ved andre, der har også en næse.

Så nogle ting, altså, hvor jeg bare sådan, det gider jeg ikke at vide, at de har tænkt om mig, at du fucking grimt, når du græder.

Vi har godt set, når du falder grædene i søvn, at du fucking grimt, når du græder.

Og vi kan ikke tryk dig selv, om du tror det.

Lad være og prøve at få at tage slik, dine tårter, de snæres alt vand.

Altså, alt sådan noget der.

Så er jeg bare i hvert fald meget sådan.

Det er ikke noget, jeg er interesseret i.

Jeg skal bare bære mig at tale alle sprog i verden, og det troede jeg egentlig også, man kunne blive lidt rige af,

men det kan da godt være, at du er ret i nu, du siger med dine argumenter der.

Men så forestillerer jeg mig i hvert fald, at sprog er jo så sindssygt,

at hvis man lige virkelig kan tale så mange forskellige sprog, så følger jeg også, at jeg ville kunne opfatte mange ting på en helt ny måde, og forstå verden på en anden måde, og sådan nogle ting, som jeg synes er rigtig interessant. Og så tror jeg så også, at det med dyrning, der følger jeg et kæmpe ansvar med.

Den dag, at du har optret de cirkus baldoni, Maria, og folk kan få noget ud af, at du kan tale med tisselmjörn, og havkaskelotvalen, ude i øvrigt.

Du er faktisk udmattet med tanken.

Er du klar over, at dyrne kommer til dig?

Står de og piper og banker på dit vindu?

Ja, men jeg tænker mere, at alle dyrer ejerne.

Og alle mennesker skal være sådan her?

Du skal ikke lytte til min hund.

Ja, altså alle vil stå ude foran din dør natterdag,

og banker på at være sådan deroppe.

Altså, slangerne vil sno sig ind og være sådan her, så ved Maria.

Men hvis jeg var blevet så rig, at jeg kunne leve i gated community,

og bare der ikke nogen, der kunne komme ind her,

hvis det var en Kardashian-rid om, så der ikke nogen, der kan komme ind til mig alligevel.

Dyrne kan jeg skulle godt.

En rådte, der kan grave sig ind.

Ej, det er mit varerid.

Jamen, det er det.

Og den dag, de finder ud af, at du kan hjælpe dem med at kommunikere ud til menneskerne, så er de også nær, du skal hjælpe os med at redde vores planet.

Du, det er et ansvar, du er den eneste, der kan formøde.

Det er faktisk fuldstændig udmattet over tanken.

Altså, alle de her dyr, de vil aldrig lette være.

De vil komme fra nærfjern, de vil rejse tværs over kloden.

Kan man vælge, at man ikke gider noget af det?

Hvor jeg rækker fandme eller ikke at kunne snakke med hele verden?

Du har valgt.

Du skal være vores alle sammen, som de dyrer formødet.

Vi skal i gang med dagens spørgsmål.

Ja.

Dagens venskabsproblematik.

Og inden vi leser spørgsmålet op, så vil jeg bare sige, at du har taget din dagmål med i dag.

En gang imellem gør du det.

Når der er nogen syder, som prøver at møde, passer eller relaterer sig til det tema og de emne, vi har i dag.

Og det, som din dag på handler om i dag, er endnu en respekt af det her møde,

når man ser alle sine veninder blive møderer og man ikke er bedre mor i dag.

Fordi det er også et element i det her spørgsmål og det her dilemma fra lytteren i dag.

Selvom det ikke er desideret, det handler om.

Så er det alligevel ret meget det, det handler om.

Så det kommer jeg til at kleb ind løbende, og så kan I nemt høre, hvornår der kommer dag på.

Og så bare sådan en helt lille praktisk info, som i muligvis er fuldstændig ligegående noget.

Men hvis i, selvfølgeligvis, elsker vores små videnskabelige breakers,

hvor vi lige spikker lidt venskabsfakter ind under vejs,

så vil vi måske gerne vide, at grunden til, at vi ikke har det med i dagens afsnit,

er fordi, at vi har din dagbog med, og at hvis man har besluttet, at enten så har vi dagbog med,

eller også så har vi videnskabelige spijs med.

Sådan. Det er lige det, vi har besluttet.

Lytteren har ikke haft lyst til selv at læse dig op, så jeg tænker, at jeg bare læser dig op for hende.

Jeg synes, jeg har jo godt.

Hej Maria og Ida.

Jeg har netop holdt volume 1 af min 40-års fødselsdag i et sommerhus,

med fire virkelig gode veninder fra det lyske her i weekenden.

Alle har børn og mand, det har jeg ikke, men jeg vil rigtig gerne have det,

og har selvfølgelig lidt presset over det givet min alder.

Alle mine veninder er moderne kvinder med gode veninder,

og en stor forståelse for forskellige måder at leve livet på.

Men de tabte fuldstændig hovedet til min 40-års,

og aflede om deres børn fra morgen til aften, hvor jeg blev ekskluderet fra samtalen.

Jeg sagde fra i løbet af middagen, da det havde stået på i flere timer.

Alle forstod og skiftede med lidt besvær og akadestemning time,

men fæsten kom tilbage på skinner ok.

Det endte dog alligevel med, at jeg faktisk var virkelig ked af det dagen efter,

da man selv som 40-års ikke kan føle sig udenfor,

og skrevet var sket, da jeg endelig fik taget mig sammen til at sige frem,

og så oven i købet på min egen runde fødselsdag.

Når jeg om lidt skal holde 40-års fødselsdag vol. 2 i København,

med samme type veninder, dog med et stærkere fokus på fæst,

så jeg har ikke været i forhold til det,

med samme type veninder, dog med et stærkere fokus på fæst,

da vi er 20 damer, der skal videre til festival efter Champagnebrunchers maj,

er jeg nervøs for, at det samme sker igen.

Nu kommer mit spørgsmål så.

Kan jeg sende en besked til gruppen om, at det er en festlig dag,

hvor der er fokus på os,

og derfor bedes gæsterne holde snakken omkring arbejde, familie og andet hverdagssnak på et minimum,

og så sende for eksempel dette link til inspiration til samtale emner,

og så er der et link til fun, party, denne reconversation starters.

Det kunne starte en samme tale omkring alt muligt andet,

eller er det for grøft, og vil det skade mere end det gavne?

Har i forslag til at kride banen op inden fest,

eller andet jeg kan gøre for at sikre den gode stemning uden suga minor,

og akad stemning til festen,
jeg er meget modtagelig over for forslag.
Jeg synes virkelig, at det er svært at finde balansen mellem at være forstående
over for min veninder store behov for at vinde det største,
der er sket i deres liv lige nu, børnene,
og samtidig sikre, at mine egne behov bliver dækket ved at tale om noget,
jeg også kan tale med omkring.
Hvad tænker du egentlig, når du har børn?
Hvad tænker du, når du læser sådan en besked?
Jeg tænker, at i virkeligheden bare det befriende,
jeg vil gerne sidde og ikke snakke om min børn, og drikker på alle.
Alltså helt ærligt.
Jeg ved ikke, om jeg er repræsentativ.
Det kan sagtens være, at rigtig mange mennesker,
det rigtig mange mødre har det som mig,
og det kan også godt være, at rigtig mange ikke har det.
Men jeg har det, hvis jeg bare taler for mig selv,
sådan, at jeg synes, det er så skønt at være til sæde,
de steder, hvor jeg er.
Det er en af de største gavere i livet,
og noget, jeg virkelig prøver at være mere og mere.
At når jeg er her med dig, så er vi sammen i denne samme tale.
Vi snakker om det her emne, mit hoved af ikke alle mulige andre steder.
Jeg synes, det er pissehjertærende, hvis Pelle begynder
at skrive og ringe om alt muligt med børnene,
som kan vente til jeftermiddag,
fordi så forstyrrer han mit nærvær i det, hvor jeg er nu.
Og på samme måde har jeg det med alt muligt,
ligesom jeg gider at sidde og tjekke males,
mens jeg lejer med min børn.
Og når jeg er til fest hos min veninde
og skal ud og drikke mig fuld,
og der er nogen andre, der passer min børn,
så har jeg faktisk ikke så meget lyst til at sidde og snakke om de børn.
Men det betyder ikke, at jeg ikke lyn hurtigt kan komme til det.
Og derfor så tror jeg, at det ville være dejligt for mig,
at der var nogen, der var sådan,
det skal vi ikke snakke om i dag,
fordi det på en eller anden måde ville være en hjælp,
også til de andre mødre,
som måske måske ikke har det på samme måde,
men i hvert fald lige bliver gjort og mærkes om på,
der er jo de her 17.000 andre ting,
vi faktisk skal snakke om,

af spændende ting, der skal ud i verden,
eller en sjov nye serie, vi har set,
eller nogle drømme, vi har,
eller hvem vi bollede med dig,
vi var teenager,
og hvad du gjorde er pinlige ting,
da vi sidst var ude og feste,
eller alt muligt andet,
som er ikke sjovt og mere festeligt.
Så det er faktisk altså sådan,
jeg har det slet ikke sådan,
ej, lad nu medrørende snakke om deres børn.
Det er så kort tid, det handler om,
at man snakker om sin børn hele tiden,
når man er mor.
Man snakker rigtig meget om dem,
og det er også lidt hårdt,
at snakke om dem hele tiden.
Jeg kan huske, at jeg blev også tilbudt,
at lave en podcast på et spørgtspunkt,
om at være mor,
og hvor jeg var sådan,
hvis jeg også skal snakke om,
og tænke på at være mor,
når jeg er bare arbejde.
Så det er det eneste, jeg er,
det eneste, jeg laver,
jeg bruger for at snakke om noget andet,
når jeg er ikke sammen med min børn.
Det er sådan min umiddelbare tanker.
Du ville ikke tage på vej,
hvis du sad og var i gang med at tale om dine børn,
ligesom, at der er sket her i den første,
og du sad og var i gang med at tale om dine børn,
med nogle andre,
og lige pludselig, så var der en, der sagde,
vi ikke godt var sået at tale om noget andet.
Det ville jeg synes var irriterende.
Det tanker jeg nok.
Det ville jeg synes var rigtig irriterende.
For for mig er det noget andet,
der er det sådan at gå ind,
og være sådan,
det bliver sådan lidt diktorisk regime,

aktige energi,
og jeg sidder og er et voksenminkske,
som har en samtale med et andet menneske,
som du blander udenom.
Men jeg synes, det er noget helt andet,
at sætte nogle rammer inden.
Jeg synes, det er lige så meget,
en partydreber, som det er at snakke om børn,
og komme ind og sige,
hej, jeg ved godt,
de har en samtale,
I synes er spændende,
og som I er to,
men skal der frivilligt have gået ind i,
og sidder og er engageret i,
men det vil jeg gerne helt stoppe,
og nu vil jeg uden at forslå noget andet,
og bage om at finde på noget andet at snakke om,
som skal være lige så naturligt,
og så i god stemning.
Og begynd nu.
Det føler jeg ikke virker,
som hun også selv skrev, blev du akadet,
og så efter nogle forsøg,
så finder de så ud af at finde på noget andet,
men der er det ligesom blevet akadet.
Men jeg vil sige,
ligesom man skriver i en invitation,
en twistcode,
eller du ved, hvad det kan være,
et tema, en udklædningsfesten,
du skal ikke have gaver med,
eller du må gerne,
du skal have noget at drikke med til dig selv,
eller det vigtigere,
I kommer mellem kl.dh,
og hvis du kommer efter det,
så er det simpelthen for sent,
fordi whatever.
Altså det er helt færre,
at sætte nogle rammer op for en fest,
så det vil jeg meget bedre kunne lide,
og at det så selvfølgelig skulle skrive,
på en såd og sjov måde.

Jeg tror, jeg vil synes,
det var irriterende,
hvis det også blev skrevet,
meget alvorligt og realagtigt,
fordi det tager også det festlige ud af det,
men hvis det var mere sådan,
og en opfordring til alle,
lave familien blidt af hjemme,
vi skal ud og hygge os,
og det er så selv,
at vi ikke har vores børn,
og mænd,
og alt muligt andet arbejde med,
så skal vi ikke prøve at se,
om vi kan, du ved,
altså så det blev en fællesskabsfølgelse,
og en opfordring,
og noget positivt og festligt mere,
og det blev en regel,
og vi slår ned på det,
og jeg holder øje,
og der er no mercy,
eller et eller andet energi.
Kært afbo,
jeg er tilbage,
og siden sidste her egentlig,
kunne slippe min boppe,
det er som om uanset,
hvor jeg kigger hen, så ser jeg store maver,
og glade patter,
holder skandingsbilleder
frem på Instagram,
og jeg føler mig let som et dårligt menneske.
Jeg ved, det kommer et godt,
og måske en, der er sovedstede fra,
og tror, de fleste undenføle,
så kommer fra sovedsteder,
sovede igor,
sovede hjerte,
sovede stolted,
sovede øjne,
og sovede lever.
Og det er svært for mig,
at finde ud af, hvor jeg skal starte,

fordi der er nok to sydere,
af min ikke særligt flaterende følelse,
og min sovede personlighed.
Men jeg starter med den vigtigste,
som ordentlig set bare er,
at alle mine veninder,
og alle andre mine livsmål omkring mig,
som sagt snart har fået en baby.
Nu tænker du nok,
og hvad har baby at gøre med,
at du føler dig und,
og det forstår jeg ikke,
fordi lige for tiden,
så kan han næsten ikke se på en baby,
uden at vende øjen,
sin grønt og lyd,
eller måske en, der er desideret fysisk flytter mig,
fra hvor jeg befinder mig,
og det har jo ingen ting,
med babyerne at gøre dig på,
men alt med mig selv at gøre.
Jeg er nemlig soved,
og jeg er vred på babyerne,
fordi de både mener mig,
om alt det, jeg aldrig får tilbage,
og alt det, jeg ikke ved,
om jeg gider at have.
For mig,
der føles det lidt som om,
en herr af skaldet,
savlende, blebrune hudfolder,
mit liv uden at spørge mig,
hvad jeg egentlig har at sige til det.
Det føles som om,
de har inviteret mit privat liv,
og for få sekunder,
gørte mig ensom,
gørte det svært for mig,
at finde nogen,
og tåde at rejse med,
gørte det svært for mig,
og spejl mig i min nære omgangskris,
og gørte det svært for mig,
at finde ud af,

hvilket ben jeg selv skal stå på,
i forhold til alt sådan noget med babyer.
Fordi lige pludselig,
så føles det som om,
den eneste rigtige måde,
at leve sit liv på,
er at holde øje med,
hvornår man har ægløsning,
og holde baby-shavere,
og købe autostrolokker på bars,
og skrive fødselsberedninger.
Og det er enormt overvældende,
fordi jeg ærlig troede,
det kunne føle sådan i min krop lige nu,
fordi alle andre gør det,
og ikke fordi jeg selv hejste,
at hun skør om det.
Som du nok har regnet ud,
så handler det her jo om,
at alle mine bedste veninder,
pludselig er blevet møder,
og at jeg er såret,
fordi jeg ikke længere er,
på deres toppriviteringsliste,
fordi jeg savner dem,
og fordi jeg måske leder en lille smule,
og ikke rigtig har lyst til,
at tiden skal gå så pisse stærkt,
og at jeg snart bliver 32,
og at de her babyer,
virkelig bare manifesterer,
hvordan tiden er gået stærkt,
og at vi er blevet ægte voksne nu,
eller dem omkring mig i hvert fald,
og blevet det.
Mit voksen,
målstoksforhold,
har altid været,
at man vil have voksen,
når man selv skal tage sig et barn,
og indtil da,
så kan man kalde sig selv,
for hvad man vil.
Det er lidt uhyggeligt,

at små bubibjørnlignende vesen,
når man selv kan tale eller gå på toilet,
kan føle sig uendelig mange følelser med sig.
For nogle gange lyst til at kigge på babyerne,
når vi er i ene rum,
og sige noget,
eller hallo dig,
du ved godt,
jeg har kendt dine morer meget længere,
end du har ikke.
Hvad tænker du?
Jeg kan i hvert fald spejle mig rigtig meget
de følelser,
som hun har herinde,
der har skrevet ind.
Altså,
jeg har ikke prøvet,
at have et nærme ønske om,
at få børn,
og så sidde i den situation.
Det kan jeg kun forestille mig,
men jeg har prøvet at sidde,
både på inventshånd,
men også i selskab med mange,
hvor søgedelen har børn,
og så er det pludselig følelse,
at jeg ikke kan deltage i en samtale,
og det gør ikke noget,
en eller to eller tre gange,
eller hvad ved jeg,
og så er det lige i starten,
hvor folk gør fuldstændig,
jeg er lige blevet morer og sådan noget.
Men jeg synes,
at det kan være,
at nogle gange,
en lille smule problematisk,
faktisk,
også selvom,
at jeg ikke har siddet,
jeg vil gerne være morer lige nu.
Fordi det er bare,
lidt ligesom,
hvis vi var fem hestepiger,

og en, der aldrig har prøvet at sidde på en hest før,
og vi så bare så havde snakket
om vores ridning i to timer.
Det er jo faktisk,
hvis man tager emnet,
bare nu ud,
og så bare er sådan,
det kan være alle emner i hverdagen,
hvis alle ikke kan tale med om det,
så bliver det jo bare ekskluderende.
Og nogle gange er det fint nok,
at der lige kan sidde nogle år i hjørnet,
og drikke lidt af deres øl,
og kigge ud i luften
i 20 minutter til en halv time,
men er det lige pludselig,
hvis man tager nogle år en helt aften,
eller så bliver det temaet
for det, man taler om
rundt om bordet i længere tid end det,
så vil jeg sige,
baby,
eller hest,
eller fødekshandling,
eller hvad ved jeg,
så bliver det bare ekskluderende
for de andre mennesker rundt om bordet,
hvis man er så småt i telskab,
at der i hvert fald ikke kan få
gå samtaler på kryds og tværs.
Og der synes jeg,
at alle har et ret stort ansvar
for at lide at være
stænke fingre i jorden,
og hvad sådan,
har vi egentlig alle med rundt om bordet her.
Så synes jeg, at alle det er fedt at høre
om blessing og armning,
eller kan alle i hvert fald
deltage i den her snak, ikke?
At grunden til, at du synes,
det er tæerne, er det fordi,
at du ikke føler,
at du har noget bidrag med,

eller noget at sige,
eller du føler dig udenfor,
altså ligesom hun siger.
Det er jo faktisk noget,
som jeg tror, de fleste mennesker kan have,
hvis man ikke føler,
at man har noget bidrag med,
eller hvis man ikke kan spejle sig
i det, der bliver talet om,
så det er ikke bare,
at man sidder og synes folk i tæerne,
så det er jo også,
at man lige måske føler sig lidt forkert,
fordi man ikke kan være
en del af fællesskabet.
Så du begynder at tænke over,
jeg har ikke børn.
Hvor er det, jeg har fået børn?
Hvor gammel er jeg?
Hvornår skal jeg have børn?
Hvad kan jeg bidrage med?
Nu er jeg ikke lige så sjov for jer
at være sammen med længere,
fordi er det virkelig det her,
I ønsker at tale mest om,
som jeg ikke har noget fedt
og fået til,
andet når sidder og prøver at finde,
på spørgsmålet hele tiden,
som jeg ikke engang rigtig forstår,
om jeg stiller rigtigt.
Og så kan jeg jo følge mig
til strækkelig i min venskab,
og lige pludselig ikke.
Så det er jo også meget sådan nogle,
du er lige så meget sådan noget med,
at jeg kan være bange for,
at jeg ikke er nok for min venner,
eller at de ikke synes,
jeg er lige så fed at hænge ud med mere,
fordi jeg ikke har nogen børn,
så jeg ikke kan forstå dem,
på samme måde,
som de andre mennesker med baby og kan.

Og på den måde er man mange flere plan,
man kommer ned i,
end at fuck, hvor er det kedeligt,
at høre med jeres børn.
Fordi det er en ting,
men det kan jeg skulle godt gøre,
fordi det er nogen mennesker, jeg elsker.
Ja, og der er jo mange,
der sidder og har samtaler,
som man synes er kedelig,
i løbet af nærmest.
Præcis, og så er det bare,
så overlever man det.
Så tager man en tog mere,
af det, man sidder og drikker,
eller spiser endnu mere kage,
eller et eller andet.
Men der arbejder det der med,
når det er noget,
som er så ekstensientielt,
som at folk spørger,
og deres nye liv,
som familie.
Og hvis man så stadig,
altså samtidig,
sidder og har et meget stort nærende ønske.
Det synes jeg er en meget vigtig faktor.
Altså, at man faktisk også ønsker,
selv at få en familie,
og man ikke engang har en kæreste i nu,
og det ønsker man også.
Altså, så kan jeg bare,
kun forestille mig,
altså hvor ubehageligt der.
Og så ordentlig købet er det,
din fødselsdag.
Og der ved vi jo alle sammen,
i hvert fald,
at der undertegnede her.
Altså, der er følelserne altså,
ugen på tåret.
Ja.
Og man har gjort så umager,
man har inviteret,

og man har taget en penge johle på,
og man er sådan,
og så sidder man lige pludselig der,
midt i skæresilden,
havde nær sagt,
og hør om alle sine forældskede veninder,
og deres babyer, ikke?
Så kan man jo ikke andet,
når følelserne,
i hvert fald ikke andet,
det må bare være sådan,
vådklud lige ansigtet.

Ja.

Så du blev før i dag,
og du har ikke nogen børn,
men vi taler lige om vores.

Ja.

Også selvom,
at folk ikke mener noget undt,
men det for selvfølgelig gør de ikke det, ikke?

Nej.

Men der er jo altså,
der er et kæmpe,
ekstra understrengning af,
hvorfor det er okay her i og med,
at det er noget, hun drømmer om,
og det er et sårbart sted for hende.

Altså,

fordi jeg synes helt klart også,
så der er forskel på,
om du vil regulere samtaler,
om alt muligt forskelligt,
som du bare synes er røvsygt at høre om,
det kan være sådan,
jeg vil ikke have i snakker om økonomik,
jeg vil ikke have i snakker om inkøb,
jeg vil ikke have,
du ved, så kan listen pludselig blive langt,
at tænk, man selv synes er kedelig,
men hvis det er noget,
hvor man sidder,
og får et ny imagen,
eller et stek i hjertet,
eller en sådan stressende følelse,

sådan mit uretækker,
og nu bliver jeg i øvrigt mindet om,
at jeg er blevet et år ældre,
fordi det er min fødselsdag,
og jeg, min største ønske er for børn,
der synes jeg bare sådan,
så der er ikke noget,
og de skulle tage os selvfølgelig,
selvfølgelig skal din fødselsdag
være et trygt sted for dig,
og selvfølgelig kan de her venner,
snakke om noget andet i de,
og jeg siger 5, 6, 7 timer,
de nu er her.
Og så synes jeg,
der er også flit forskel på,
hvor du er i forhold til din børn,
altså, hvor du er i dit moderskab,
fordi jeg er også lige nu et sted,
hvor min yngste har lige passet et år,
og det betyder,
at de har startet institution,
og jeg er ikke børn længere,
og jeg er startet arbejde,
og det ved jeg sådan,
et lidt mere på vej til,
et tilbage til noget,
der minder om et liv,
som rummer forskellige ting,
men lige, når du har født.
Altså, hvis der sidder en veninde,
som hun har født for en måned siden,
og hendes brødder er ved at explodere,
og hun er stadig ved at vokse sammen,
og hun bløder måske lidt,
og hendes hormoner er helt ude af kontroll,
og hun sover overhovedet ikke om natten,
og måske er der noget kulik eller et eller andet,
der kan det være rigtig svært at være,
noget sted uden at have lov
til at snakke om det,
fordi det fylder alt,
ligesom hvis du har hjertesol,
ligesom hvis du har et eller andet andet,

og der er alt overskygende.
Og der synes jeg så sådan,
at det både er for denne veninde,
hvis hun har så nybakte medre,
at det er så for,
at den nybakte måske overveje,
har jeg så lyst til at tage med.
Altså, er det så min fest,
hvis det er en hamrefest,
det er dag eller døg,
og er stedet derude af,
så det måske heller ikke,
det er om man skal være for den nybakte måre,
eller hvad denne kan overveje,
betyder det her venskab med denne her nybakte måre,
så meget for mig,
jeg vil rigtig, rigtig gerne have hende med,
så det måske, så gælder den ren,
måske ikke for hende,
eller sådan, at man kan finde nogle nyancer,
at man også kan passe på hinanden hele vejen rundt,
fordi der er nogle tidspunkter i moderskabet,
hvor jeg i hvert fald ville have haft det sådan,
men jeg kan, men så kan jeg ikke komme med.
Altså, hvis jeg skal sidde og række ud,
du ved, folk skal spørge, hvordan,
hvordan har du det?
Jeg må ikke sige noget,
fordi alt, hvordan jeg har det,
handler om det her barn, min nætter,
min søv, min overskud,
min æg og overskud,
min papperhold til min mand,
mit mangleterne arbejde,
barcelet osv.
Men det er sikkert også fint,
når jeg kunne forestille mig,
at selvfølgelig må man sige,
hvordan har du det,
så må man bare sige,
jeg har lige født, jeg har ikke såret hende natten,
men det kan vi skulle tale om en anden dag.
Altså, forstår du, hvad jeg mener?
Jeg føler, det nok ikke skal opfattes så sort vigtigt,

men det mere er det der med,
at det ikke må overtage sådan,
at der lige sidder 15 veninder rundt om bordet,
alle sammen snakker om den gang,
de også lige havde født.
Og det tror jeg, de fleste mennesker,
godt selv med noget sundt for nuft,
kan finde ud og regulere,
og særligt, hvis der er nogen,
der lige har sagt til dem sådan,
hey, selvfølgelig må jeg tjekke op på hinanden,
selvfølgelig kan jeg også gå hen og hen,
et glas hvidvind hen i barnen,
og så kan jeg jo tale om det hele vejen der,
eller sådan, altså,
men at når vi sidder i fællesskab lige rundt om midten,
eller hvad ved jeg sådan,
så ville det være fedt, hvis vi kunne tale om,
ja, noget fra den her sjovliste,
jeg har linket til,
eller hvad ved jeg, ikke?
Jeg kan i hvert fald, altså,
jeg hører også alt, hvad du siger,
jeg kan sagtens sætte mig ind i,
at hvis hele ens liv er styret af en baby,
så er det jo svært at kunne tale om andet end den baby,
men så tror jeg bare,
at man måske bare skal være sådan,
jeg er helt smadret,
og i dag vil jeg bare gerne høre lidt mere
om jeg andre,
eller hvad ved jeg, ikke?
Og så kan man gå på toalettet
med en af dem, man er rigtig gode veninder,
man lige kan slet op,
eller hvis du skal til fødselsdagens en,
der har sindssygt hjertesovere,
og du lige er blevet din kæreste,
lige at fride sig dig i dagen inden,
så er det godt, at det ikke er der,
du skal komme og fortælle det til alle, ikke?
Så kan det være, du lige skal tænke,
ved du hvad?
Jeg har glædet mig så sindssygt meget,

at fortælle alle veninderne,
men når vi faktisk er samlet til den her
førårs fødselsdag,
men måske jeg skal vente
om et par dage,
når vi ikke er samlet til hendes fødselsdag.
Det er jo sådan helt basic medfølgelse,
i virkeligheden ikke over for sin anden.
Jeg hader jo ikke babyerne,
men jeg hader de følelser,
de får frem i mig nogle gange.
En som hedder
Udestrækkeligheden,
stressen og angsten,
og den konstante pommelelse om,
at jeg ikke længere er ungdom,
og at jeg fordi,
jeg er kvinde, har et oprigtigt opgør med tiden.
Mit første ægte opgør,
som jeg ikke bare kan inaugurere,
uanset, hvor meget jeg vil ønske at kunne.
Min krop har en holdbarhedsdato,
fertiliteten udløber på et tidspunkt,
og inden der,
der skal jeg have gjort det klart for mig selv,
om jeg også vil sætte
en savne hjælpeleshudfold i verden.
Om jeg vil dele min krop
med en lille alienligende skabning i flere måneder,
om jeg vil revne i underlivet,
og have vand i anglerne,
og kvitsmøjerne,
og spresomortinierne,
og natte søvn og friheden,
om jeg vil være nogens mor dagbog.
Jeg tror ikke man kan sammenligne den her
følelse med andet, hvad den er.
Jeg kan ikke huske,
at jeg har mærket sig intent i en marktesløshed.
Jeg kan ikke selv bestemme,
hvornår jeg vil have en baby.
Eller jo, de kan jeg.
Men stadig kun i et begrænset omfang,
resten det bestemmer udfragkommende krafter,

biologien, tid,
og vil nok også skabe den.
Jeg kan ikke læne mig tilbage at sige,
om 10 år vil jeg have børn.
For så er det for sent.
Og det, den anden ting,
i hele det her baby show dagbog,
det, at andre bliver møder,
tvinger også på en måde mig til at sælge sig stilling,
selvom jeg vil.
Og jeg stresser,
når jeg tænker på,
hvor gammel jeg så vil være,
når en potentielt baby kigger ud.
Hvor gammel jeg vil være,
når de skal komfameres.
Om jeg vil være den elste til forældremøderne i skolen.
Om folk tror, jeg er barnens mormor.
Og om jeg når at møde barnens børn.
Eller om jeg bliver for gammel.
Er bange for at få trud at vente,
men er også bange for at få trud at få det?
Er mest af alt nok bare ret bange.
De første gange, jeg fik at vide,
at min veninde var gravidet blevet lykkelig.
Det var kun et par stykker,
og det var spændende,
og sjovt,
og det var nyt,
at jeg talte uden børn,
og gjorde, at jeg stadig følte,
at jeg hørte til min egen omgangskris.
Nu gik det mig et set i kroppen,
hver gang en veninde kigger på mig,
med det der lykkelig lyse øjne,
at jeg trækker vejret ind og siger,
der er noget, jeg skal fortælle dig.
Nogle gange fandt mig lige for,
at jeg håber, de vil sige,
de er blevet fyret,
eller en gang fra 10 år siden,
kødsede med min ex,
på, at de skulle tænke i godt og skade.
Har det sideret efterhånden,

lidt svært ved at finde ud,
af hvordan jeg skal reagere.
Jeg vil gerne være glad og lykkelig,
og glæde mig.
Og samtidig,
så har det de fleste gange,
og skede mig den der lille klump i halsen,
der gør det svært at synke,
og få det til at svide i øjne,
og trykke næsten,
og den der lidt prækkende,
aktige fornemmelse i kroppen,
hvor det snurrer,
og man bliver utepasseret og rolig.
Det handler bare lidt om
en situationsfornemmelse i virkeligheden,
og de er rådigt for at pusse min egen glård,
for jeg kan også være typen,
der lige blevet helt uri efter,
og sidder og underhold med et eller andet,
og så glemmer jeg,
at der sidder nogen.
Kæste i sju timer.
Ja, ja.
Så skal I høre mig.
Jeg kan tale alle sprog i verden,
og jeg starter ud med.
Ja, spansk.
Og så står alle så,
at få borgerne,
der skal underholde, ikke?
Men det er slet ikke det,
og jeg kan godt...
Altså,
men jeg synes,
jeg synes faktisk også,
det er rigtig flot,
hvis man som hende
kan være sådan,
prøv at høre.
Jeg ved godt,
at jeg elsker,
jeg elsker også,
jeg elsker også,

men jeg kan mærke,
jeg er et rigtig sårbart sted,
på min fødselsdag,
og det er en dårlig oplevelse,
hvor jeg godt ved,
ingen vil mig undt.
Men jeg er lige vejlenet med,
at jeg sidder og får det dårligt,
og jeg er sikker,
at jeg også får det dårligt,
fordi hun var nødsad til.
Det er jo vildt sårbart,
at jeg skulle bage folk om,
at lade være med at tale om noget,
så man ved,
de brænder så meget for,
som deres egne børn, ikke?
Det er også derfor,
jeg tror,
det er virkelig sådan...
position at sætte sig selv i, ikke?
Ja.
Så selvfølgelig,
bliver hun også ked af det,
og hun er hovedfølge,
det er nemlig det,
og det er også,
altså hun skal ikke være en situation,
hvor hun skal gå ind og afbryde en samme tale,
og regulere under middagen,
og skabe dårlig stemning.
Altså det er bare ikke fedt.
Det vil jeg ikke synes for fedt,
altså for nogen af dem.
Men så selvfølgelig,
det handler om at gøre det på den sjove,
gå lette måde,
hvor du ikke høver det hele til festen.
Altså, du har sagt det,
du har sagt det,
inden du har opfordret til,
her er der en masse sjove emner,
de kan være i sted for bare at sænde linket,
så lige gå ind på linket,

find de fem fedeste forslag,
og så skriv dem,
eller sige sådan,
altså lave nogle lege,
lave nogle kviser,
lave et eller andet indhold,
så der automatisk starter
nogle andre slags samme taler.
Der er også de der lege,
jeg elsker sådan noget,
hvor man har fået en opgave,
og så skal man get ved at hende endens,
opgave her er.
Og så er der en, der netop bare sider og snakker om heste,
hele aften,
og som en sådan,
din opgave er at snakke om heste.
Sådan, nej, det elsker jeg bare.
Altså, så er man at gette forkert på folk,
alle kan få til opgave,
du må ikke tale om ditt barn,
du må ikke tale om ditt barn,
det står under alt til lærken,
altså det bliver svært,
men fint nok.
Så gør jeg mig umar hele aften,
og så gør man bare sådan, he, he.
Præcis, det kunne faktisk være en smart måde at gøre det på.
Men jersen,
skabe noget indhold for aftenen,
kom med en opfordring inde,
altså i invitationen,
eller i en follow-up,
invitation,
som kommer efter,
hvis de allerede godt ved,
de skal tage fast.
Og så vil jeg sige sådan, som mor,
jeg kan virkelig følge mig fanget
i nogle samtaler om børn nogle gange.
Altså sådan, så er jeg taget ud,
og ha' lige ha' lurt,
nu skal jeg i byen,
og endelig,

og Pelle har børnene,
og alt er planlagt,
og jeg glæder mig rigtig meget.
Og så kommer jeg hen sted,
og så er den første, den bedste mor,
hun var fattig i mig,
og sådan her.
Hvordan så var de om natten nu?
Ja.
Og så er jeg sådan, he, he, helt træt,
bare ved tanke om sådan,
de så over, okay.
Og i morgen, der er der selvfølgelig
at der er en dag nu, du mener mig om det her.
Og så begynder man at snakke
så ned i sådan et hull af følelser,
som er vigtige,
og sådan noget,
men som bare ikke passer med apparel,
og det dreber min energi,
og jeg bliver mere og mere træt.
Altså jeg bliver sådan fysisk træt,
jeg kan også nærmest mærke det nu.
Altså bare jeg forestiller mig sådanne samtaler
om, hvor hårdt det er at være mor,
for det er bare fucking hårdt.
Og så snakker man bare om det,
i 100 år,
og hvor træt man er,
og hvor udmattet man er,
og alt det man savner.
Og så er jeg faktisk lidt klar
at tage til hjem bag efter,
og sove.
Det er altså ikke den samtale
som får mig op at danske på bordet,
eller får min apparel til at kigge ind,
rigtigt.
Altså ikke på den gode måde i hvert fald,
så bliver jeg virkelig slov.
Så nogle gange har jeg også sættet
ting, hvordan foran,
og så kan vi snakke om.
Jeg kan pludselig ikke finde på noget som helst

andet at snakke om.
Altså jeg ved ikke,
hvordan vi skal begynde at snakke om noget andet nu,
når vi har snakket om det her i 17.000 år,
og jeg er blevet så træt,
og nu er jeg blevet den person,
der står netop over og gør noget,
og ikke skaber en fest,
og ikke har den der gode energi.
Så jeg ville synes, det var,
jeg ville synes, det var befrigende.
Jeg synes, det er en vildt god idé,
at lave noget af sig selv.
I stedet om for at sende et link,
så er det sådan, at okay,
har du den her som pantybrunch,
og vi skal få den her festival.
Fordi jeg godt lige vil være sikker på,
at vi får nogle gode timer
til den brunch hjemme i lejligheden,
eller hvordan det er enden,
så finder jeg på en selskabslej.
Det synes jeg er en vildt god idé.
Jeg laver en kvist.
Jeg laver en musik-kvist.
Vi skal på festival,
og laver nogle...
Altså så deler jeg ind i hold,
og sådan noget,
fordi allerede der,
så bliver folk jo tit,
helt bare, man er mod nogle andre.
Så fuck om hende derovre,
hun også er mor,
og nu skal hun fucking ha.
Nu skal hun ha.
Ja, enormt akken,
i den her musik-kvist.
Og så har man også selv,
ligesom i hvert fald, gjort sit.
Og jeg synes, at faktisk,
jeg måske er det bedste,
man kunne gøre,
fordi jeg ved ikke,

hvad jeg alligevel havde tænkt,
hvis jeg har modtaget en invitation,
så tror jeg måske,
jeg alligevel havde været,
sådan lidt forstået,
hvor du kommer fra,
men synes stadig mærkeligt.

Ja.

Men hvis hun til gengæld,
havde rejst sig op,
til fødselsdagen,
vi sidder her,
15 veninder samlet,
slået for glaset,
og været sådan her,
prøv her,
det besøger så meget for mig,
jeg alle sammen er her i dag,
jeg glæder mig sindssygt så meget
til at fejre min fødselsdagen,
med jeg,
så mange er nok ved,
så bliver jeg 40 år,
og jeg drømmer om,
at få en familie på et tidspunkt.
Så derfor kan det faktisk gøre mig,
lidt ked af det,
eller påvirke mig,
på nogle følelser,
som jeg ikke rigtig har lyst til,
at blive påvirket på,
når jeg hører,
alle jer sidder ved at glæde,
og tale om det samme i dag.
Så måske vil det,
hvis I bare kunne tage en lille smule hensyn,
og tale om lidt nogle andre ting,
ind imellem også,
eller i hvert fald,
bare så for,
at jeg ikke kommer til at sidde,
overgående,
og sætte trist ud.
Altså bare sige det, som det er,

fordi den dag,
det er så meget for mig.
Men det bliver også noget,
der er ting for mig.
Så skal hun sige det.
Altså, det synes jeg hun skal.
Det synes jeg virkelig hun skal,
fordi så kan jeg ædre med låter for,
og der vil sidde 15 kvinder,
det er at være sådan der,
vil du være skat.
Det forstår vi godt.
Og det kan jeg låter for.
Og det kan være,
man kan lave det lidt siden,
lidt glimt i året også,
og være sådan,
altså ikke sidder,
synker helt hen,
og bliver mindet om,
at det jeg ikke har.
Altså fordi det er det jo.
Og det synes jeg bare færre,
og det som altid,
hvis man siger det,
så kan folk skulle heller ikke sidde,
eller ikke på næsten,
og være sådan,
vi må ikke tale om en skid.
Altså sådan,
fordi der står en kvinde,
og gør så fuldstændig sårbar,
og så prøver jeg her,
jeg har bare glædet mig,
sindssygt meget til at være sammen med jer i dag.
Og jeg ved jo godt,
at jeg godt også kunne tænke mig en familie,
og jeg synes,
at jeg er familie,
og det er dejligt at smukkes det,
men det minder mig også,
nogle gange bare lidt,
selvom hvad jeg ikke har,
som vi ikke kunne prøve at tale om,

lidt nogen andre ting i dag,
eller hvad ved jeg.
Jeg ville i hvert fald
have sådan der respekt,
hvis jeg sidder dernede.
Hvis det var sådan,
at det kan jeg låte for,
altså,
at jeg vil gøre mig helt enig.
Jeg synes også,
altså sådan,
ikke send et standard link.
Nej.
Der er ikke nogen,
der kommer til at klive igen på det,
og man kan ikke, altså,
lave nogle sjov quizzer,
fortal sådan helt ærligt,
det her, det kommer fra,
det gør mig en lille smule puh,
bevidst om min egen situation,
og hvad jeg drømmer om,
og længens efter,
jeg vil bare gerne
have det mega sjov de aften.
Der må være andre ting,
vi kan finde på,
og snakke om.
Ja.
Så jeg har det ud med den her quiz,
så jeg håber,
I vil være med,
og den handler i hvert fald
om musik eller altså sådan.
Præcis.
Jeg synes,
i hvert fald,
det ville være en vildt god måde
at gøre det på,
og så igen,
er det jo bare det,
der er med sådan,
det er jo ens bedste venner,
og selvfølgelig kan man

sidde og tænke,
hold nu,
jeg har fucking kæft
med de børn,
men så synes jeg også,
at så skal man,
skylder man jo også dem,
og fortælle,
hvad man sidder og føler en i,
altså,
hvorfor er det,
altså,
jo ældre man bliver,
jo mindre er man end i en anden,
hodet hele tiden,
som man var,
der man var yngre,
ikke?
Så man skal jo virkelig nogle gange,
lige ringe på,
og være sådan,
Dengdon,
har du glemt,
at jeg faktisk,
både ønsker mig en kæreste,
et barn,
og at det er min første sted,
og lige op i hovedet,
bliver vi mere tale om det.
Dengdon,
okay,
det var bare lidt det.
Altså,
og så kan man jo godt sidde,
det er at være helt sådan,
ups, fuck,
tak for formiddelsen.
Kunne du finde på det,
men kunne du finde på,
at stille dig op,
og sige sådan noget der?
Hvis jeg er inviteret,
min ti bedste veninder,
og jeg sad,

og virkelig gerne,
ville have en baby,
for eksempel.
Altså,
og ikke kunne få det,
eller hvad ved jeg,
jeg var i gang med at prøve,
og det var fuldstændig jo muligt,
som det jo også er,
for mange mennesker,
og at alle mine veninder,
skulle sidde og tale om,
deres graviditeter,
deres baby,
og sådan noget,
så kunne jeg sagtens,
finde på at være sådan der,
piger.
Jeg elsker,
jeg elsker,
jeg er spørn,
altså 100%.
Ja.
Fordi,
også fordi,
jeg heldigvis ved,
min veninder,
vil kigge på mig,
og så vil nogen,
måske lidt trække lidt på.
Nej, sådan har været sådan.
Men jeg ved,
at de alle sammen,
vil være sådan,
selvfølgelig,
og det forstår vi godt.
Det er det.
Altså,
og jeg tror også,
de fleste,
jo også mange mødre,
kan jo genkende følesnag,
ønsket om at få et barn,
for det her,

alle børne er jo startet,
eller mange af dem i hvert fald,
er startet med ønsket om,
at få et barn.
Og det er jo de færreste,
hvor det tager to sekunder.
Og langt de fleste kvinder,
har prøvet angsten over,
lykkes det,
måske ikke.
Altså,
der er jo folk,
der bliver nervøse,
allerede på u2,
de har smidt P-billerne.
Hvorfor er jeg ikke gravid nu?
Og altså,
jeg gik selv i 8-9 måneder,
og altså,
havde sex på hver eneste,
ægløsning,
og blev mere og mere,
bems og bange.
Altså, sådan noget med,
jeg vil ikke,
jeg kan huske,
jeg sad med min veninde,
som så pludselig,
det er til mig,
hun har med station,
og hvor jeg begynder at løbe væk fra hende.
Altså, sådan i angst.
Og bange for,
den skulle smide af?
Ja, fuldstændig,
og det var sådan,
ikke for sjov,
jeg er grad hele dagen,
fordi jeg havde været bange,
sammen ind,
og jeg var sur på en åben,
jeg havde sagt til mig,
jeg skulle da aldrig,
have møttet os med hende,

jeg var hun fuldstændig sent,
så jeg skulle ikke sidde sammen,
men mennesker,
der smitter på den måde,
så senere var det noget,
at det,
hvis der er en skøne,
sådan noget,
men i hvert fald,
altså sådan nogle der ting,
og når jeg var sammen med baby,
og så holdt jeg den helt ned i mit skøde,
fordi jeg var sådan,
du skal være sæt på min liv,
må jeg se sådan noget med,
sådan en baby energi,
aula baby energi,
og de kan bringe mig med.
Altså,
ja, men det,
men når dit største ønske er,
at blive gravid,
og du gør alt,
hvad du ved er rigtigt,
altså,
at du har sex,
når der er ægløsning,
og du prøver at leve relativt sundt,
og så videre,
så det sådan,
hvis det så ikke virker,
hvad der ser tilbage,
så er der altså alle mulige
bæmse forestillinger om,
hvad der måske kunne gøre
den lille sidste forskel.
Hvis jeg tager 3 gange gravid,
kostskud,
kotselskud og morgenen,
over om aften,
sådan noget dobbelt op på sjang,
altså, så begynder man jo at blive,
lidt senty,
blive lidt skør, ja,

og der i den situation,
altså hvis jeg skulle sidde
til min første svest,
i de 8. måneder,
og høre om almindelig min ennors børn,
så helt ærlig,
så ville jeg heller være fri
for at holde første svest.
Ja, men det er det.
Og jeg føler faktisk,
at jeg føler bare,
at det her, det kan blive gjort
til en regel, som handler om alle emner,
som er ekskluderende for en.
Det kan også være,
at man ikke kan få job,
altså,
og det kan være,
man har været færdig uddannet,
og har prøvet at søge job i,
i halvandet år eller mere,
det skal jo også meget for folk.
Og så har man et bord,
at fyldt med venner,
der har elsket deres arbejde,
og alle sidder taler om arbejde,
og så sidder man der,
og føler sig som en fjersko,
fordi man ikke kan tale med
med alle sine bedste venner,
og om arbejde.
Fordi man har ikke noget arbejde,
og så føler man sig endnu mere forkert,
for de er sældernes al-safe space,
så er det det, det handler om,
og det er som,
at det er folk spørg ind til,
og sådan noget.
Så tror jeg bare,
det er generelt en god regel,
både at huske,
som ven til nogen,
og så som ven,
ven,

at har man nogen i gruppen,
som har hjertesåret,
er arbejdsløse,
ikke har det barn,
de ønsker sig,
eller den kæreste de gerne vil have,
eller hvad ved jeg,
og er man sammen med en stor gruppe af mennesker,
hvor alle andre har det,
eller i hvert fald, nærmest,
så taler man om det,
men så husker man også,
at så har vi tale om det,
og nu taler vi jo også om nogle andre ting.
Og så vil jeg også bare sige helt til sidst,
og det er jo sådan,
a little no brainer,
men nu vil jeg bare sige det,
så vi har sagt det,
at det er jo helt klart,
også en god ide,
hvis det er en generelt ting,
at det trækker dig med de her baby snakke,
så ser hun jo formeligt også sin veninder,
udenfor denne her fødselsdagsfest,
og hvis hun hele tiden bliver mindet om det,
og de faktisk ikke aner,
at det er sådan nogle harte,
så det er måske også et godt sted,
at starte at have nogen en til en,
samtaler med de her veninder,
hvor man bare lige nævner sådan en puh,
det kan godt føles lidt voldsomt,
at jeg er alle samme og barn,
og jeg er ikke her endnu,
og det behøver ikke være meget mere end det,
men at der bare er en opmærksomhed på,
når ja,
det drømmer du jo faktisk om at få,
og det har jeg lige her op i hovedet på dig,
og det behøver jeg måske ikke
at smaske og blive ansigtet på dig,
i seg, når du har fødselsdag.
Nej, præcis.

Det er også en god måde,
og ligesom forbygge på i hvert fald.

Præcis.

Men jeg synes i hvert fald,
respekt for at gå ind og sige,
det er min første fødselsdag,
jeg gider ikke at høre, om bliver.

Nej.

Det er så færdig.

Det er så færdig,
og jeg tror helt ærligt,
og I skal hygge jer sammen med mig.

Det er en gave indiskræs,
fordi de her møderer.

Ja.

Måske.

De ved stadig ikke selv,
at lige pludselig,
så står de,
og så har de ikke fundet sig selv.

Det er det,
men så står de pludselig,
og danter på bordet,
og så har de en kæmpe fest,
og de er ude til senere,
end de havde regnet med,
fordi de har snakket om sjove ting.

Man skal snakke om sjove ting,
for at komme i sjovt humør.

Ja, det er rigtig nok.

Man bliver træt,
og et dårligt humør,
at jeg snakker om hård ting.

Ja,

men jeg er faktisk også begyndt.

Det er bare et lille tip til alle,
der har lyst til at tage det.

Og dig.

Næste gang, der er nogen,
der spørger mig,
hvordan dine børn så over,
når du ikke kan giv dig om det.

Jeg har jo bare begyndt at sige,
med, at jeg faktisk ikke rigtig har talt om det.

Det har jeg hørt.
Hvorfor?
Hvorfor?
Jeg har tænkt,
at folk spørger også,
fordi jeg har snygt.
Spørg folk bare,
hvordan har du det?
Så er jeg sådan,
åh, nej.
Jeg kan jo ikke finde ud af at sige,
jeg har det fint.
Jeg kan ikke finde ud af det.
Og så er det,
hvis jeg får noget at drikke.
Du skal du høre her.
Sæt dig godt til at råde det.
Og så skal jeg ellers i gang.
Så derfor er jeg begyndt.
Nu er jeg sådan,
det går okay,
men ved du hvad?
Jeg åker faktisk ikke rigtig det,
jeg taler om det.
Og det åker du heller ikke.
Jeg kan godt betale dig.
Fordi så kommer vi to til at sidde her
i rigtig lang tid.
Og det bliver tungt.
Så det er jeg bare begyndt på i stedet for,
men det gør jeg med mange ting nu.
Også med kørekort eller med.
Og særligt alle de der ting,
hvad jeg ved,
jeg kan ikke fortælle dig en brøgdek.
Du er ledt til at få hele historien,
og det gider ingen af os.
Ja, men du har også gjort dårl for mig nogle gange,
hvor jeg sådan,
og så får jeg altid sådan,
bliver jeg sådan lidt stille,
før jeg sådan,
så skal du skynde dig,
find du noget andet.

Hvad med det?
Så prøver jeg,
at det her,
er det noget, du åker snakke om nu.
Åker heller ikke.
Ej.
Okay, så tænker jeg,
jeg ved det.
Ja, men det er jo sådan.
Cykeln.
Den kan vi altid tale om.
Men det,
jeg synes faktisk,
jeg synes det er færdig.
Det synes det er en fint ting.
Ja.
Det er et meget mere autentisk udgangspunkt.
Ja.
Altså fordi,
man har fandt mig stået mange gange,
og snakket om ting,
man ikke åker at snakke om.
Og vi har alle samme ting,
vi ikke åker.
Ja.
Så det er jo så fint at være sådan,
det åker jeg ikke.
Men lad mig lige tænke,
hvad jeg åker at snakke om,
så vi snakker om det.
Jeg elsker det.
Men altså respekt,
jeg håber,
det bliver en fucking god fødselsdag.
Det er jeg sikker på,
det bliver.
En ere slutter,
og mange ting bliver til mindre.
Men en uandelig kærlighed
starter også.
Og min veninder,
og mig,
er på en måde,
som små Pokémoner,

der efterhånden,
alle sammen har udviklet os
til næste stagige,
boldbarmår.
Og måske,
så er det også derfor,
det føles ensomt,
at være på samme allerede,
men ikke på samme udviklingsstage.
Så føler man sig forkert og underlig,
og skal svare på spørgsmål om,
hvornår man har tænkt sig
at gå i gang med transformationen.
Og det svært at svare,
fordi alle ved uret tækker,
og at man kan få blive en ikke
boldbarmår resten af livet,
hvis man ikke snart gør noget.
Vedslag er det ikke,
om jeg fik forklaret,
hvorfor jeg føler mig und,
deropo.
Men det gør jeg overordnet,
set nok bare,
fordi jeg skal lukke på
de her små,
der fuckers.
Fordi de får altid,
med mine bedste veninder,
deres ubetængede kærlighed
og opmærksomhed.
Og det kan være svært for mig,
ikke at være egoistisk,
og svært for mig,
og virke helt vildt glad over det.
Og det føles ikke rart,
fordi hvis der er noget,
jeg gerne vil i det her liv
på planeten jorden,
så er det at dele med
veninders glæde.
Og støtte dem i alle de valg,
de tager,
og passe på dem,

og få dem til at grine,
og fortælle dem,
at de det bedste, der findes.
Og det er også det,
jeg synes,
ægte venner skal kunne.
Og det er også sådan,
jeg har det.
Og man føler sig ofte undt,
når man har
denne her,
slags ikke flatterende følelser,
fordi vi lever i et samfund,
hvor vi heller skal smile
og være glad,
det meste af tiden.
Og det er jeg også dag på.
Men jeg er også lidt ked af det,
fordi jeg ikke kan styrre,
alt det,
der sker omkring mig hele tiden.
Selv om,
jeg vil ønske det hver sønne.
Og nu tror jeg også,
det handler nok om baby,
og møder,
og graviditet.
Selv om,
they make the world go around,
alter my own world.
Og jeg har jo også selv en gang,
en baby,
ikke?
Der er jo boen.
Jeg ved,
min morsven ender os sad,
og sagde ting til mig,
når jeg sad smurt gråd,
ude i hele hovedet,
i mine triptrap-stolen,
og de sad for en af bordet,
og jeg tog mig.
Det vil vi aldrig finde ud af.
Vi ses.

Køst!

Vi er selvfølgelig også sport.
Marco Pugater,
vores ekspert i relationer,
psykotabogt,
om at sætte ord på,
om vi kan regulere,
hvad vores venner taler om,
og hvad vi skal være opmærksom på,
hvis vi kaster os ud i det eksperiment.

Og det han havde sige,
det kommer her.

I længerevarende venskaber,
det er næsten uangåeligt,
at man på et tidspunkt,
kommer til at være
forskellige steder i livet.
Den ene har lige fået ring på,
mens den anden lige har smittringen.

Den ene er gået på barcel,
mens den anden braver,
der udrækker her med sit.

Vi går forskellige vejlige,
men det behøver ikke at betyde
enden på et venskab.

Flexibilitet er et af nøjlorne,
når det kommer til at skabe
et bæredygtigt venskab,
der kan rumme forskelligheder
og større forandringer
i hinandens liv.

Det kan være en god idé
at øve sig i,
at være åben for nye måder
og være sammen på,
og se,
om man ikke kan have forståelse
for den andens livssituation
og behov,
uden at man kommer til
at negligere sin egen.
Nogen gange er det svært at skabe
den her balance,
hvor begge følger sig set

og i mødekommet.
Men om ikke andet,
er det nødvendigt for
venskabets overlevelse
at give hinanden plads
til at ændre sig og vokse
og acceptere,
at venskabet vil være
mere intens på nogle
tidspunkter,
end andre,
afhængigt af,
hvor man hver især er i sin liv.
Fasere i livet er midlertidige,
så derfor kan det give mening
at se venskabet
fra et større perspektiv.
Når prioriteter,
samtalepunkter
og tidsplaner
ikke stemmer over ens,
kan det være fræstende
at sætte venskabet på hold.
En kan være låstidt,
energikrævende arbejde
og være optaget
af at kladre op
af karrierstiden,
mens den anden måske
forsøger overleve
endnu en dag
med et aktivt lille barn.
Og selvom man ikke er
i samme sted i livet,
kan man stadig støtte hinanden
med opmundring
og empati.
En mulighed er
at fokusere
på fælles interesser
som sport,
musik eller andre emner
som overskriver de livsfaser,
man lige nu befinder sig i.

Men når det så er sagt,
er det også okay at give slip,
hvis man ikke længere
kan se sig selv i venskabet
og følge, at man er vokset fra hinanden.
Det er helt almindeligt,
at nogle venskaber dør ud
og andre opstår
i takt med,
at vores liv ændrer sig.
Da vi afsluttede
sidste afsnit,
så fik du en besked
fra Simon,
om at han ville
stadig ikke spise is,
men han ville gerne
spise frukost.
At tå i ned
og spise den frukost der.
Ja, det gjorde vi.
Og der var god stemning.
Nå, okay. Så det blev hyggeligt.
Ja, ja, ja.
Jeg var jo ikke sur.
Altså, det var det.
Han var også sådan,
du var meget dramatisk,
da du gik, så var han så skat.
I am a dramatic girl.
I am a dramatic person in this world.
Og nogle gange,
så blev jeg også særlig overvalgt af det.
Men det gode er jo,
at lige så snart
jeg smækker med døren,
så er jeg jo ikke.
Og så begynder han ellers,
jamen, skal jeg være,
hvis der var sket noget?
Og vi ved,
at jeg havde,
når vi skildes som ubenner,
og hvor jeg,

vil du være,
respekt for det også.
Og det er faktisk heller ikke okay.
Nej, det er så,
han har så ret.
Jamen, det er ret.
Der vil jeg sige,
han er fuldstændig ret.
Det er så nederen,
når man skildes som ubenner,
og man så netop forestiller sig,
hvad vil du gå ud og blive kørt ned?
Og så skal jeg sige det til alle.
Det var sidste gang,
vi skildes.
Det var der,
hvor jeg ikke ville spise i,
så hun var pisse sur af det.
Men det er også fordi,
jeg bare ikke er.
Og det glemmer jeg over,
det er jo faktisk også noget,
jeg skal blive bedre til.
Men det er der med sådan,
jeg er far ude i døren.
Jeg går over halv lidt løg over mig selv,
mens, altså,
jeg er sur over,
Simon ikke vil spise den i.
Men jeg synes også,
jeg er overregeret,
og det ved jeg godt.
Forstår du hvad mener?
Så jeg er jo slet ikke så sur.
Og jeg troede,
der er efter snart 4 år,
i et forhold med mig,
at Simon godt visste,
og det skør han så også lidt,
tror jeg ikke.
Men han var stadig,
sådan,
aldrig lidt vundt,
som en stor overvej,

hvor jeg ikke fatter noget,
ude for i opgangen,
mens folk,
de på vej på arbejde.
Men altså,
men så spotte du jo mig.
Ja.
Næste optagelse.
Vil du så ikke ud og spise is?
Og det vil jeg gerne.
Og jeg foreslår hverken,
at vi skulle spise frokkerst i stedet,
eller at det skulle ske
på en eller anden anden måde,
du ikke havde forestillet dig.
Vi skulle hen til et andet is-sted,
eller vi skulle vente en team,
eller noget andet i etterne,
som kunne folk planen op.
Jeg sagde bare,
ja,
til et plan.
Og det er præcis det,
vi skal ane ud sig.
Så nu skal vi ned og spise is.
For Ismaq glæder mig helt vildt meget.
Ja.
Du har, altså,
reklameret ekstremt godt for en citron-tærte is.
Jeg har været der i gang.
I mit liv før.
Og jeg har jo ikke en is-pi,
hvilket du heller ikke,
men min gravid veninde.
Du spurgte dem,
jeg ville med dig igen.
Og så blev jeg fuldstændig betaget af,
hvor mange forskellige slags is,
der var derinde.
Og netop også citron-tærte isen,
som jo smager mere citron-tærte,
end smager is.
Og så var jeg sådan,
alligevel citron-tærte.

[Transcript] 112 For Venskaber / FEST UDEN BØRNESNAK, TAK

Så jeg glæder mig til dem,
og til det hele.
Jeg er meget,
jeg har høje forventninger,
for at sige.
Lad os komme afsted.
Ja, lad os komme afsted, du.
Hej, hej.
Hej, hej.
Hvis du har et venskæbsbørsmål,
du gerne vil have hjælp med her i podcasten,
så send det til en af os på Instagram.
Så kan det være,
at det er dit spørgsmål,
som vi tager op i næste uge.
Mit navn er Maria Jansal.
Og mit navn er Ika Sofia.
Du har lyttet 112 for venskaber.
Vi lyttes fedt.
Næste uge.